

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 12.09.1968, sp. zn. 7 Cz 65/68, ECLI:CZ:NS:1968:7.CZ.65.1968.1

Číslo: 12/1969

Právní věta: Zaměstnání, v němž se občan vyučil, nelze bez dalšího považovat za dosavadní zaměstnání ve smyslu § 20 odst. 4 písm. a) zák. č. 101/1964 Sb., když občan toto zaměstnání již delší dobu nevykonával, zejména když po delší dobu před zhoršením svého zdravotního stavu vykonával kvalifikovanější zaměstnání.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 12.09.1968

Spisová značka: 7 Cz 65/68

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 101/1964 Sb. § 20

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím z 1. 12. 1967 zamítl Státní úřad sociálního zabezpečení žádost navrhovatele o přiznání částečného invalidního důchodu.

K oprávněnému prostředku navrhovatele přezkoumal krajský soud v Praze toto rozhodnutí a potvrdil je usnesením z 30. 4. 1968 s odůvodněním, že navrhovatel může i dále vykonávat povolání, v němž se vyučil, a že nesplňuje tzv. ekonomickou podmínku, když jeho původní výdělek činil 1. 712 Kčs měsíčně a po převedení na vhodnou práci 1.789 Kčs měsíčně.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že byl usnesením krajského soudu porušen zákon a zrušil je.

Z odůvodnění:

Podle § 20 odst. 4 zák. č. 101/1964 Sb. je pracovník částečně invalidní, jestliže jeho výdělek podstatně poklesl proto, že pro dlouhodobě nepříznivý stav je schopen vykonávat dosavadní nebo jiné stejně kvalifikované zaměstnání jen za zvlášť ulehčených pracovních podmínek (písm. a), popř. je schopen vykonávat jen jiné zaměstnání méně kvalifikované (písm. b).

Podle souhlasného názoru okresní i krajské posudkové komise sociálního zabezpečení nemůže

navrhovatel dále vykonávat hornické práce pod zemí, může však pracovat bez úlev za obvyklých pracovních podmínek v oboru, v němž se vyučil, tj. při zámečnických pracích. Se zřetelem k tomu krajský soud usuzoval, že dosavadním zaměstnáním navrhovatele ve smyslu § 20 odst. 4 písm. a) zák. č. 101/1964 Sb. je práce zámečníka, k níž je dále způsobilý, a že tedy nesplňuje podmínky částečné invalidity.

Zaměstnání, v němž se občan vyučil, nelze bez dalšího považovat za dosavadní zaměstnání ve smyslu citovaného ustanovení, když občan toto zaměstnání již delší dobu nevykonával, zejména když po delší dobu před zhoršením svého zdravotního stavu vykonával kvalifikovanější zaměstnání. Z výpovědi navrhovatele vyplynulo, že nejméně od roku 1959 do roku 1967 vykonával stále zaměstnání v hornictví pod zemí v hlubinných dolech, tj. zaměstnání zařazené podle § 5 zák. č. 101/1964 Sb. do I. pracovní kategorie a tedy nepochybně kvalifikovanější, než je práce zámečníka či topiče na povrchu; krajskou posudkovou komisí sociálního zabezpečení bylo jednoznačně zjištěno, že navrhovatel nemůže pracovat pod zemí pro vadný sluch. Protože krajský soud nezjistil žádné okolnosti, které by odůvodňovaly spolehlivě závěr, že hornická práce pod zemí nebyla trvalým zaměstnáním navrhovatele, neměl důvodů k tomu, aby nepokládal toto zaměstnání za dosavadní zaměstnání navrhovatele ve smyslu § 20 odst. 4 písm. a) zák. č. 101/1964 Sb. Za takového stavu by ovšem byla u navrhovatele splněna podmínka neschopnosti vykonávat dosavadní nebo jiné stejně kvalifikované zaměstnání. K tomu, aby navrhovateli vznikl nárok na částečný invalidní důchod, by musela být pochopitelně splněna i tzv. ekonomická podmínka, tj. podstatný pokles výdělku. V tomto směru si krajský soud nezjednal vůbec spolehlivý podklad pro posouzení důvodnosti opravného prostředku; nezjistil výši průměrného výdělku navrhovatele za posledních 6 měsíců a ze spisu ani neplyne, že by byl zkoumal průměrný výdělek navrhovatele, z něhož se vypočítává důchod ve smyslu § 18 odst. 1 vyhl. č. 102/1964 Sb. Částky 1.712 Kčs a 1.789 Kčs, které krajský soud uvádí ve svém usnesení, jsou převzaty z posudku krajské posudkové komise sociálního zabezpečení, obsah spisu však nenasvědčuje tomu, že by byla správnost těchto částek soudem prověřována. To však bylo nezbytné, zejména když se navrhovatel zmiňoval ve svém opravném prostředku o jiných částkách a když okresní posudková komise sociálního zabezpečení v K. konstatuje v doložce připojené k opravnému prostředku, že navrhovatel splňuje ekonomickou podmínku.

Krajský soud v Praze, který neopřel své rozhodnutí o spolehlivý poklad, porušil zákon v ustanoveních § 6, 120, 132 a 244 o. s. ř. v souvislosti s ustanovením § 20 odst. 4 zák. č. 101/1964 Sb.